

[Aksel Larsen.]

Tiden og Mangelen paa det nødvendige autentiske Materiale gør det ikke muligt for mig at korrigere og supplere Udenrigsministerens Redegørelse paa blot de mest nødvendige Punkter, men for at give en Forstaaelse af, hvad jeg siger til, vil jeg f. Eks. nævne hans kronologiske Fremstilling af den saakaldte Marshall-Hjælps Tilblivelse.

Den højtærede Udenrigsminister talte hurtigt og let om, at Udenrigsminister Marshall havde holdt en Tale paa Harvard Universitetet, og umiddelbart derefter mødtes den engelske, den franske og den russiske Udenrigsminister i Paris paa en Konference, hvor det viste sig, at Russerne ikke vilde være med, hvorpaa den engelske og den franske Regering indbød de europæiske Lande til den første Marshall-Konference i Paris. Det vilde have været passende, naar man paa denne Maade prætenderer at give en kronologisk Fremstilling, om det saa ogsaa var blevet bemærket, at det, der skete paa de tre Udenrigsministres Møde i Paris, var, at Sovjetunionens Udenrigsminister foreslog en Henvendelse til U.S.A.s Regering for at faa at vide, om denne overhovedet paatænkte at yde det, man kalder Marshall-Hjælp; hvis den ikke paatænkte det, var det overflødig, at man gjorde sig Anstrengelser. Dette Forslag blev afslaaet af de to andre Udenrigsministre, og paa det Grundlag meldte den tredje Part sig fra, saaledes at der kun blev to Regeringer til at indbyde til Marshall-Konferencen i Paris.

Hvad Ministerens kronologiske Fremstilling af Begivenhederne angaar, er det heller ikke uden Interesse, at Beslutningen af 22. September fra denne Konference i Paris forudsaa, at man skulde have Marshall-Hjælp til et samlet Beløb af 29 Milliarder Dollars, men at den amerikanske Regering derpaa brysk meddelte, at det maatte man skære ned, hvorved Beløbet blev omtrent halveret, nemlig sat ned til 16,2 Milliarder Dollars. Det viste sig altsaa her, at her havde man solgt Skindet, før man havde skudt Bjørnen. Man havde overhovedet intet Tilsagn, ingen Vished. Man anede ikke, om Amerika havde Planer, eller hvilke Planer Amerika havde, og alligevel satte man sig til at arbejde med Tingene, og man lavede et Regnestykke, hvorefter Danmark burde have og ikke kunde undvære amerikansk Valuta til et Beløb af 3 Milliarder Kr. i Marshall-Hjælp.

Hvad Udenrigsministerens Redegørelse i Gaar angaar, vil jeg ogsaa som Eksempel paa det utilfredsstillende nævne Skildringen

af de angivelige Aarsager til, at det en Overgang skulde være gaaet saa godt med Genopbygningen i Europa, og at den derpaa var stagneret. Efter Udenrigsministerens Fremstilling, og maaske ogsaa efter hans Opfattelse, skulde Aarsagen være den, at en Overgang havde de europæiske Lande store Tilgodehavender i haard Valuta, altsaa først og fremmest Dollarvaluta, og den kunde de bruge til Genopbygningen, medens England, som ikke havde saadan haard Valuta til Raadighed, opnaede et stort Dollarlaan; først efter at disse Dollarbeløb var opbrugt, gik der Stagnation i Genopbygningen. Deraf drog den højtærede Minister den Konklusion, at hvis man ikke kan skaffe sig Dollars — hvilket altsaa kun er muligt gennem Marshall-Hjælpen —, kan man ikke lave Genopbygning. Maa jeg bemærke hertil, at alle Informationer fra England gaar ud paa, at man der er mildest talt lidet glad ved de Dollars, man fik stillet til Raadighed ved det store amerikanske Laan, fordi dette Dollarlaan nok hjalp England ud over en øjeblikkelig Nødsituation, men absolut ikke virkede fremmende paa det engelske Produktionslivs og den engelske Økonomis Genopbygning. Det var nemlig ikke Varer til Genopbygningen, man fik for dette Dollarlaan; det var fortrinnsvis Forbrugsvarer, endda Luksusvarer; man skulde, hvis jeg ikke husker meget fejl, aftage omkring 20 pCt. af Beløbet til Tobak og noget lignende til Films, og saadan var det helt igennem. Det var kun ca. 10 pCt. af Beløbet, der kunde anvendes til Maskiner og Raastoffer. Og samtidig var dette Laan til England forbundet med saadanne næsten ødelæggende økonomiske og politiske Betingelser, at det ogsaa til Slut endte med, at England maatte erklære sig ude af Stand til at gaa med til at opfylde dem.

Eksemplet paa, at Dollarlaan fra Amerika virker saa velsignet for Genopbygningen, er altsaa ikke saa helt godt, naar man ser paa de Erfaringer, England har gjort, og for Resten heller ikke saa godt, naar man ser paa de Erfaringer, andre Lande har gjort. Grækenlands Dollarlaan bruges til at føre Krig mod Landets egen Befolkning, og det kan ikke siges i egentlig Forstand at være Genopbygning. Østrig har faaet Dollarlaan; det har bevirket, at man har maattet lukke Tændstikfabrikkerne i Østrig, for nu skal de bruge amerikanske Tændstikker, og de østrigske Køer behøver ikke at give saa meget Mælk, for man faar Mælkepulver fra Amerika. Frankrig har faaet Dollarlaan, og det har medført Vanskeligheder for den franske Filmsindustri,